

Sygn. akt IV KO 80/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Michał Laskowski

w sprawie zażalenia na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w S. z dnia 3 lipca 2013 r., sygn. 1 Ds. .../13, o odmowie wszczęcia dochodzenia po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 29 października 2013 r., wniosku Sądu Rejonowego w K. w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

postanawia:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.

UZASADNIENIE

Do Prokuratury Rejonowej w S. zostało przekazane celem rozpoznania zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa przez A. S., a dotyczące fałszywego oskarżenia z art. 234 k.k. i fałszywego zawiadomienia o popełnionym przestępstwie z art. 238 k.k. Zawiadomienie to zostało sporządzone przez Sędziego Sądu Rejonowego w K., który wcześniej, jako przewodniczący jednoosobowego składu Sądu, dwukrotnie wydał postanowienie o utrzymaniu w mocy postanowień prokuratora o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawach prowadzonych z zawiadomień złożonych przez A. S. W zażaleniu zostało wskazane, iż zostało one wniesione w trybie art. 304 § 2 k.p.k., a jego odpis doręczono Prezesowi Sądu Rejonowego w K.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w S. postanowieniem z dnia 3 lipca 2013 r. odmówił, na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., wszczęcia dochodzenia w sprawie fałszywego oskarżenia innej osoby o popełnienie czynu zabronionego, tj. o czyn z art. 234 k.k., z uwagi na brak znamion czynu zabronionego.

Na to postanowienie zostało wniesione zażalenie podpisane przez sędziego Sądu Rejonowego w K. tego samego, który zawiadomił Prokuraturę o możliwości popełnienia przestępstwa, w treści zażalenia odwołano się do przepisu art. 305 § 4 k.p.k. i art. 306 § 1 k.p.k.

Postanowieniem z dnia 19 września 2013 r. Sąd Rejonowy w K., zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie w trybie art. 37 k.p.k., sprawy o sygn. akt III Kp .../13, do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu wystąpienia Sąd Rejonowy w K. wskazał, że z uwagi na to, że przedmiotem rozpoznania sądu będzie rozpoznanie zażalenia wniesionego przez instytucję państwową, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie, a więc ten sam Sąd Rejonowy w K., opinia publiczna mogłaby dojść do przekonania o braku obiektywizmu i bezstronności sędziów rozpoznających tą sprawę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przede wszystkim należy podkreślić, iż przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. oparte jest na założeniu, że dobro wymiaru sprawiedliwości jest na tyle istotne, że konieczne jest odstępianie od zasady rozpoznawania sprawy przez Sąd właściwy miejscowo, którego właściwość ustalana jest na podstawie obowiązujących przepisów.

Po zapoznaniu się z przedstawionymi aktami sprawy należy stwierdzić, iż wniosek Sądu Rejonowego w K. zasługuje na uwzględnienie. W niniejszej sprawie zachodzi bowiem konieczność odstępiania od ogólnej zasady właściwości z uwagi na to, że w sprawie zachodzi tożsamość między organem procesowym właściwym do rozpoznania zażalenia, a podmiotem, w imieniu którego zostało ono złożone. Rozstrzygnięcie w tej sprawie przez sąd właściwy mogłoby wywołać zarówno w odczuciu stron postępowania jak i w opinii miejscowej społeczności wątpliwości co do istnienia warunków do bezstronnego i obiektywnego orzekania.

W niniejszej sprawie konieczne jest jednak rozważenie, czy zażalenie w trybie art. 306 § 1 pkt 2 k.p.k. zostało wniesione przez osobę uprawnioną do reprezentowania instytucji - Sądu Rejonowego w K., szczególnie w kontekście art. 22 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r.- Prawo o ustroju sądów powszechnych (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 427).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.